

BEM VINDO AOS AÇORES (Tervetuloa Azoreille)

Liiton juhluvuoden 2005 opinto- ja juhlamatka suuntautui Portugalin Azoreille, São Miguelin saarelle. Matka toteutettiin 12.-19.9.2005, ja mukana oli opintomatkalaisia, hallituksen- ja seniorikerhon jäseniä sekä heidän seuralaisiaan. Kaikki juhlamatkalle hakeneet pääsivät mukaan tutustumaan tähän "Euroopan Karibiaan" tai joidenkin uskomusten mukaan merestä nousseeseen Atlantikseen.

Löytyikö Euroopan paratiisi ?

KRE:n jäsenlehden viime numerossa oli matkanjohtaja Risto Oksasen syksyn 2004 opintomatkakertomuksen otsikkona "Muistumia Pariisista". Tämän kertomuksen otsikoksi olisi hyvinkin sopinut "Muistumia Paratiisista", sillä sellaiseksi juhlamatkakohde ainakin allekirjoittaneen mielestä osoittautui.

Saarella ei näkynyt merkkiäkään "kanarian, mallorcan ja kyproksen" loppukesän kuivista ja karuista autiomaista, keskeneräisistä hotellialueista, eikä myöskään huonolla suomenkielillä huutelevista kauppiaista, ravintoloiden sisäänheittäjistä, eikä rantojen banaaniveneistä, puhumattakaan öisestä diskojumputuksesta.

70- henkinen ryhmämme ei suuren kokonsa johdosta oikein voinut yhteisiä retkiä ja tapaamisia järjestää. Saareen tutustuttiinkin pienemmissä ryhmissä osa matkatoimiston retkiin osallistuen, osa vuokra-autoilla. Kävelytöisyydelläkin oli pääkaupungissa hyviä tutustumis- ja ostoskohteita sekä uimapaikkoja tarjolla runsaasti.

Näkymä hotellin parvekkeelta satama-alueelle. Lähisaaret eivät ole näköetäisyydellä.

Juhlamatkakohteeksi valittiin uutuuskohde, jossa olisi eksoottista ja amatillisestikin kiinnostavaa nähtävää. Juuri sellaiseksi Azorit osoittautuikin. Koko São Miguelin saari oli kuin yhtä suurta, hyvin hoidettua subtrooppista puutarhaa.

Esitteissä matkalle neuvottiin ottamaan mukaan vaihtelevan sään vaatetta ja sadevarusteitakin, mutta ne tuulipuvut ja villatakit tuotiin kyllä käyttämättöminä takaisin kotiin. Sää oli alkuvuokolla pilvinen ja tuloiltana koettiin sadekuurokin, mutta pääosin

päivälämpötilat ylittivät reilusti 30 asteen rajan ja yötkin olivat leudon lämpimiä. Ilmankosteus, joka hipoi 90 prosenttia, piti kyllä paidat hikisinä ja ainoastaan ilmastoiduissa turistikusseissa niitä "pitkähihaisia" puse-roita kaivattin.

Ponta Delgada

São Miguelin pääkaupunki Ponta Delgada oli erittäin siisti. Pääkadut ja rantabulevardi olivat toimivia ja leveitä. Kävelykatuja ja upeita aukioita oli useita. Vanhan kaupunginosan

Mikä ihmeen Azorit (Açores) ?

Azorit on vulkaaninen Atlantin keskiselänteestä kohoava, Portugalille kuuluva saariryhmä noin 1400 km päässä Portugalin rannikolta. Valtameripurjehtijoiden hyvin tuntema saariryhmä sijaitsee 760 merimailia länteen Lissabonista ja 2110 merimailia itään New Yorkista. Vulkaaniset ilmiöt ja maanjäristykset ovat Azoreilla yleisiä. Korkein kohta on Picon saarella Pico Alta 2345m. Ilmasto on lauhkea ja kostea. Saarilla on asukkaita noin 240 000. Pääelinkeinoina kalastus ja maatalous. Lehmiä saarilla on arvion mukaan 100 000. Portugalilaiset löysivät jo karthagolaisten, normannien ja arabien tuntemat Azorit uudelleen vuonna 1427. Pääsaari, jossa pääkaupunki Ponta Delgada sijaitsee on São Miguel, joka on noin 65 km pitkä ja 16 km leveä. São Miguel on saariyhmän yhdeksästä saaresta suurin myös asukasluvultaan (140 000 asukasta, joista pääkaupungissa 70 000). Lento Helsingistä kestää reilut 5 tuntia, aikaero Suomeen -3 tuntia.

kapeat kadut puolimetrisine jalkakäytävineen hieman pelottivat meitä kotimaiseen liikennekulttuuriin tottuneita jalankulkijoita, mutta kun vähänkin vilkaisit ylittääksesi kadun, niin johan liikenne pysähtyi ja kadun ylitys sujui vaivatta.

Taidokkaasti ladotut basaltti- ja kalkkikipintaiset käytävät ja aukiot puhdistettiin imuroimalla. Polkupyöriä ei juurikaan näkynyt eikä niitä kyllä vuokrallekaan tarjottu.

Näyttäviä kivipintaisia käytäviä ladottiin kiireettömästi.

Kapeimmat kadut olivat onneksi yksisuuntaisia.

Ostokset ja hintataso

Kaupungissa on muutama suuri nykyaikainen ostoskeskus joista uusin (ehkä myös hintavin) oli Parque Atlántico.

Pieniä ruoka-, kenkä- ja merkkivaatekauppoja löytyy kaupungissa runsaasti, toki myös matkamuistomyymälöitä. Aukioloajat vaihtelivat, mutta iltakymmeneen olivat ainakin suurimmat kaupat avoinna - myös viikonloppuna.

Tuliaisina Azoreilta tuotiin kenkiä, laukkuja, merkkivaatteita, kukkia,

ananaksia, teetä, likööriä ja käsitoita. Koska saarella on lehmiiä lähes yhtä paljon kuin ihmisiä, olivat myös juustot hyviä ja edullisia.

Hyvä Especial olutpullo maksoi kaupassa halvimmillaan 0,28 ja tuopillinen tarjoiltuna kalleimmillaan kahden euron paikkeilla. Tuontiviinit olivat lähes Suomen hintatasossa, mutta Portugalilaisia viinejä oli tarjolla edullisesti. Azorilaisia viinejä edustivat punaviini Basalto ja valkoviini Terras Lava, - molemmat kannattavia parin euron investointeja.

Torilla, joka viisaasti oli sijoitettu pysäköintialueen alle varjoon, oli tarjolla mm. saarella kasvatettuja tuoreita vihanneksia, ananasta, banaania ja melonia sekä kukkia ja muita enemmän tai vähemmän tuttuja torituotteita.

Parque Atlántico -tyylikästä ostoskeskusta jossa viihtyi pidempäänkin

Ravintolaruoka oli lähes Suomen hintatasoa. Tarjolla oli liharuokien lisäksi paljon kalaruokia mm. miekka-, tonni- ja mustekalaa. Myös eksottisempia ruokia, kuten kengurua olisi ollut tarjolla. Ravintoloita tosin joutui hieman etsiskelemään, sillä ne eivät juurikaan mainostaneet itseään valomainoksia. Kahviloita, konditorioita ja pikaruokapaikkoja oli useita.

Penkki António Borgesin puistossa

Terra Nostran kasvitieteellinen puutarha

Taksilla liikkuminen oli edullista, hotellilta 5km:n päässä olevalle hiekkarannalle pääsi 5:llä ja ostoskeskukseen 3,5 eurolla. Kaikki taksinkuljettajat eivät kuitenkaan puhuneet englantia, joten kartta kannatti pitää mukana.

Nähtävyydet

Ponta Delgadassa on suuria puisto-alueita, joihin kaikkiin tutustuminen olisi jo vaatinut muutaman päivän. Upeita museoita, kirkkoja ja kappeleita hiljentymiseen ja miksei viilenty-miseenkin, (lämpötilan hipossa ilta-päivällä 35 astetta) oli joka kylässä.

Furnasin alueella saaren itäosassa saimme nähdä vulkaanisen saaren erikoisuuksia: kuumia lähteitä, kraa-terijärviä ja vesiputouksia.

Azorilaisen teetehtaan työntekijän palkka on 365 euroa kuukaudessa.

Saarella on myös Euroopan alnoat teeviljelmät ja 2 teetehdasta, joiden tuotteita maisteltiin ja mukaankin moni osti.

Ponta Delgadassa kiersi tietysti kaupunkijuna ja paikallisliikennekin toimi. Pysäkkikatokset kaupungin ulkopuolella oli-

vat vähän toisenlaisia, kuin mihin me olemme tottuneet, mutta pitihän niitäkin opintomatalla kokeilla.

40 asteiseen nuoruudenlähteeseen uskalsivat useimmat pulahtaa, vaikka olo olikin vähän kuin herneellä keitossa.

Furnasin retkeen osallistuneet saivat myös maistella kiehuvaassa maakuopassa hitaasti valmistettua paikallista "rosvopaistia" eli Cozidoa.

Geysirejä löytyy siis muualtakin kuin Islannista...

Kraaterijärvet Lagoa das Furnas, Lagoa do Fogo ja Sete Cidadesin kaksoisjärvet Lagoa Verde ja Lagoa Azul on Azorienmatkalla pakko nähdä. Mieleenpainuvien oli kaksoisjärvi, joista toinen järvi hohti sinisenä ja toinen vihreänä. Tienvarsilla oli myös tiheään aivan mahtavia näköala- ja levähdyspaikkoja, joiden varustetasona oli vessat, grillit, ruokailukatokset ja vesipisteetkin.

Toinen ehdoton kokemus Azoreilla on valas- ja delfinisafarit, joita Ponta Delgadasta tehdään päivittäin sään salliessa. Valaita emme tällä kertaa nähneet mutta uteliaita delfiinejä sitäkin enemmän.

Auringonpalvoille ja uimareille saari tarjoaa siistejä merivesialtaita, luonnonrantoja ja tummia laavahiikkarantoja, jotka kaikki olivat hyvin valvottuja -syystäkin, sillä joskus uimaanmeno valtameren tuotti lieviä vaikeuksia.

Lopuksi

Kaikkiaan juhlamatkastamme jäi hyvin positiiviset muistot. Aivan täyttä kymppiä eivät Finnairin eivätkä Hispanian palvelut saaneet, vaikka suomalaisoppaat parhaansa yrittivät. Hotellimme Azores Atlanticokaan ei ehkä aivan kaikkia neljää tähteään ansainnut huonesähläyksineen, puuttuvine ruokaravintoloineen ja toimimattomine saunoineen, -lämmän sisäuima-allas ja kuntosalin kylläkin oli tarjolla. Myös hotellin sijainti oli erinomainen.

Saari itsessään unohtumattominen nähtävyyksineen, ystävällisine ihmisineen ja runsaine palveluineen korvasi kyllä pienet puutteet. Selvästi huomasi, että turismi ei vielä ollut kohdetta "pilannut", eivätkä paikalliset asukkaat vielä turisteihin kyllästyneet - turismihan ei suinkaan ole saarten tärkein elinkeino.

Kirkkaansinisessä valtameressä, aivan veneen lähellä uivat vapaat, leikkisät delfiinit on unohtumaton näky.

Veneretkillä voi hyvällä onnella nähdä myös valaita ja merikilpikonnia.

Retkille oli delfiinitakuu, eli rahat luvattiin takaisin ellei delfiinejä näy. Atlantin oli yllättävän tyyni ja lämmin.

Kaksoisjärvet Lagoa Verde ja Lagoa Azul. - vasemmalla alhaalla Sete Cidadesin kylä.

H.T.

